

Mile Erak
LJUBAV U PERSIJI 3

Mile Erak

*Ljubav u
Persiji 3*

Leo commerce
Beograd, 2013

Naziv knjige:
LJUBAV U PERSIJI 3 – Mile Erak

Copyright © 2013 za Srbiju Leo commerce, Beograd

Sva prava zadržana. Nijedan deo ovog izdanja se ne sme reprodukovati, skladištiti u povratnom sistemu, ili prenositi, u bilo kom obliku, ili bilo kojim sredstvima, elektronskim, mehaničkim, fotokopirnim i sličnim, bez prethodne dozvole izdavača i vlasnika autorskih prava.

Urednik:
Nenad Perišić

Lektura i korektura:
Bosiljka Delić

Prelom i korice:
Leo commerc

Za izdavača:
Nenad i Slađana Perišić

Izdavač:
ID Leo commerce i Mile Erak

Plasman:
ID Leo commerce, Beograd
Mihajla Bandura 36
011/375-2625; 011/375-2626; 011/375-2627; 063/517-874

E-mail: nesaperisic@gmail.com
info@leo.rs
www.leo.rs

Štampa:
Sajnos, Novi Sad

Tiraž: 1000

ISBN 978-86-7950-258-2

*Knjigu posvećujem supruzi Radmili
Mile*

Predgovor

1.

Romani Mileta Eraka se sa jedne strane zaokružuju, a sa druge – razgranavaju. Naime, „Ljubav u Persiji“ dobija treći deo i prerasta u osobenu porodičnu sagu, a „Iskre ljubavi“ – ne iskoračujući iz tematsko-motivskog okvira (ljubav) – nude jednu gotovo paralelnu, srodnu – opet egzotičnu priču.

To je polazno uočavanje koje ovaj vredan i znatan stvaralački napor čini vidljivim i prepoznatljivim. Sledeće: svoje romane Erak gradi na čvrstom utemeljenju – na nekoj vrsti realističkog proznog prosedea... To je osnovni zamajac i pokretač njegovog pripovedanja, što se očituje i na mnogim obeležjima tog osvedočenog (i većitog!) modela kazivanja. Pobraćaćemo najkarakterističnije: hronotip sreće (kako lične, tako i porodične!) posmatran iz socijalno-društvene perspektive (sudar dva različita sveta: i verski i tradicijski), prečesta upotreba sveznajućeg pripovedača u funkciji naratora, povremeno kombinovana sa junacima-kazivačima, postupak najave budućih događaja, način portretisanja

glavnih i bočnih likova, kombinovanje pravolinijskog izlaganja sa retrospektivnim, neprikrivena pozicija naratora – evokacija događaja kao prevashodno sredstvo kazivanja...

2.

I u najnovijoj knjizi, gde je promena sredine prostorno najizrazitija (Beograd–Teheran–Kairo–Beograd), u prelamanju i profiliranju ljudskih sudbina ponajviše činodejstvuje ljubav, ona koja dva bića trajno združuje, a koja se uklapa u hronotip porodične sreće. To se suštinski potvrđuje središnjim tokom priče, gde je Petrija, glavni lik, ozbiljno uzdrman saznanjem o nevernosti svog supruga, a ukućani i bliža rodbina čine sve ne bi li je vratili u normalne bračne i porodične tokove. Treći tom romana, u odnosu na prethodne dve knjige, ima i drugačiju strukturu i ustrojstvo prozne materije: nema jasno izdiferenciranih poglavlja, jer su dramska koncentracija i narativni intenzitet, koncentrisani oko Petrijinog duševnog preobražaja (široka skala tamnih i intenzivnih – čak i posesivnih – osećanja: razočaranost, duševna uznemirenost, bes, želja za osvetom... gotovo do klonuća i obeshrabrenosti, odbijanja dijaloga i fizičkog udaljavanja, povlačenja u sebe i razjedajuće sumnje u dalji zajednički život sa mužem i porodicom, sve do smirenja i prevladavanja situacije, pa i duševnog pročišćenja, gde prihvata normalno, civilizovano i prirodno novonastalu situaciju!), učinili da se kazivanje zgusne oko pomenute drame i prouzrokuje nesimetričnost poglavlja. To je jedna od vrlo uočljivih promena u strukturalnoj organizaciji knjige, koja je opet, sa svoje strane, povukla još nekoliko osobenosti. Pre svega, to se očituje u činjenici da se pozicija naratora u ovom slučaju dotakla granične situacije. Tako se svakodnevna situacija jednim potezom oneobičuje i prouzrokuje iznenadno otkrivanje lika. Bez ovog postupka glavni lik – Petrija

– ne bi mogao da premosti bezizlaz i destrukciju koji su je dotakli.

Jedna od krupnih novosti u ovoj knjizi je i mnoštvo ženskih likova (pored glavnog lika, o čemu je već bilo reči!), koji su situirani u bočnim likovima i paralelnim pričama. Ide se čak do treće generacije, uključenjem u glavni tok priče i dve petogodišnje devojčice!

3.

Stiče se utisak da bi realistički sveznajući pripovedač mogao više da koristi svoje moguće opcije, a naročito ironijsko-kritičku distancu prema pripovedanom, da izbegne mešanje vremenskih planova (vreme događanja i vreme pripovedanja), da pripovedna situacija više prožima objektivnu perspektivu i ono što je neka vrsta „krivog ogledala“ – iskošena perspektiva... da se manje naglašava moralizam likova i da tom i takvom moralizmu narator previše ne prilazi...

Međutim, to ne umanjuje širinu epskog zamaha autora u ovoj trilogiji, dar uočavanja istinskih vrednosti ljubavi i psiholoških poniranja u svet sretanja okruglih i pljosnatih likova, po tipologiji Edvarda Morgana Forstera, prozni svet koji ume čitaoca da pokrene i ponese...

Miljurko Vukadinović

Marija

Od roditelja sam dosta slušala o našem rodoslovu. Mama mi je pričala da se rodila u dalekoj Persiji, u velikom i prelepom gradu Isfahanu, drevnoj prestonici moćnih persijskih vladara. U stvari, trebalo je da se rodi u većem gradu, Teheranu, što meni nije bilo jasno dok nisam porasla da razumem zašto se to tako događalo. Pa ipak, saznala sam da se mnogo šta iskomplikovalo i da sudbina ni prema kome nije bila blagonaklona. Ime Marija dobila sam po ujni, supruzi maminog polubrata Igora i tatinoj bliskoj rođaci. Da bih vas upozнала sa ovom pričom, sećanja sežu u daleku prošlost. Moram da priznam da je moje poreklo dosta neobično i za njegovo razumevanje potrebno je šire objašnjenje. Na jednom diplomatskom prijemu u Teheranu, moja baka Makšid smrtno se zaljubila u deda Mišu, koji je u to vreme bio u višegodišnjoj diplomatskoj misiji. Bio je oženjen i imao je sina Igora. Baka Makšid se toliko zaljubila da je prekršila skoro sve kodekse Kurana koji ne dozvoljavaju ovakvu ljubav. Ipak je htela da ispoštuje nešto što Kuran dozvoljava u njenoj ljubavi. Gajila je nadu da će je jednoga dana deda Miša priznati

za drugu ženu, jer islam dozvoljava da muž ima istovremeno četiri žene. I ta strastvena ljubav na svet je donela moju mamu Azizu, a da njen otac nije dugo vremena znao. Zarad te ljubavi, baka je pretrpela neviđene muke i poniženja. Ostala je bez posla, roditelji su je se odrekli i morala je da ode u drugi grad da živi kod tetke Hajrije. Ubrzo je rodila moju mamu, gde su ostale punih deset godina. Razočarenje i tuga ubrzali su smrt bakinih roditelja, posle čega se njih dve vraćaju u Teheran. Baka je sve vreme vaspitavala ćerku da voli oca iako ga ne poznaje. Terala sam mamu da mi, ko zna koliko puta, prepričava njen dolazak u Beograd i susret sa ocem. Posle opisa detalja, redovno bi pustila neku suzu, što sam razumela tek kada sam odrasla. Ali, kao devojčica nisam volela da vidim mamu kako plače i uvek sam je molila da prestane. Ona bi odgovorila, milujući moju kosu:

„Dobro, dušo, neću više da plačem. Ne вреди plakati. Prošlost se ne može oprati suzama, duša najduže pamti šta nam je prošlost učinila.“

Njeni plastični opisi bili su, još uvek, puni emocija, kao da se to skoro desilo. Verovatno je to i zbog toga što je punih dvadeset godina u svojim mislima nosila sliku oca, nadajući se da će ga jednoga dana upoznati i zagrliti kao prava ćerka. Međutim, drugačije je to bilo kada bi opise dolaska u Beograd davala baka Makšid. Priča bi bila puna sete, uz neki uzdah i suzu koja se nije mogla sakriti. Znala je da kaže:

„Znaš, mila moja, ja sam se u tvoga tatu zaljubila na prvi pogled i sada ga neizmerno volim. Naša ljubav je postala još jača kad sam rodila tebe i tvoga brata. Ja svoj život ne mogu da zamislim bez vas troje. Moram da ti priznam da moja ljubav ne može da se uporedi sa maminom. Intenzitet emocija, spremnost na žrtvovanje i upornost da ostvari snove bile su glavne odlike njene ljubavi prema Miši.“

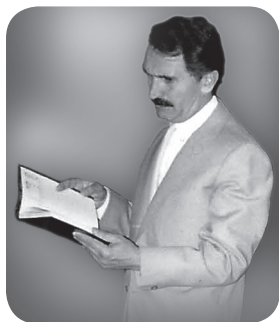
Tek kada sam malo odrasla, razumela sam majčinu ljubav. Nigde takve nežnosti i topline nisam mogla da nađem. Nežnost i toplina iz njenih očiju ulivali su mi sigurnost i sreću koja se ne može opisati. Dovoljan je bio njen blagi pogled, pa da nestanu sve muke i trenutni problemi. U njenom toplom zagrljaju osećala sam se toliko sigurno da sam bila spremna da poletim do zvezda. Često mi je govorila: „Mila moja, zapamti da toplina zagrljaja i nežnost majčinog glasa nikada ne iščeznu iz duše deteta, koliko god život trajao. I kad budeš imala decu, podariće ti ih dragi Alah, sećaćeš se topline majčinog pogleda koji ti je uvek ulivao novu snagu. Priroda nam je dala da se materinski instinkt prenosi, u šta ćeš se jednoga dana uveriti i setićeš se mojih reči.“

Vrlo je interesantno da su se naša mišljenja razlikovala kada je u pitanju deda Miša. Za nju je on bio otac koji je imao nežne emocije, ali kao da se trudio da ih ne pokazuje. Nekada je to tumačila kao posledicu koju mu je profesija usadila. Međutim, što je vreme više odmicalo, sve je više verovala da su to njegove prave karakterne osobine i da su mu dobro poslužile, što je tražila specifičnost profesije. I sada, posle toliko godina, prelistavala je knjigu sećanja. Ne može da se otme utisku kako je hladno prošao njihov prvi susret u JAT-ovom hotelu na Slaviji. Iako je bio siguran da prvi put vidi ćerku posle dvadeset godina, glumio je nezainteresovanost, a emocije je ostavio za drugi sastanak. Još uvek veruje da tako nešto ne bi mogao svako da uradi. Prosto je imala fobiju, uvek se plašila kako će da reaguje na sva prijatna iznenađenja. Ponekad bi se zbunila kada bi se odmah obradovao na dobru vest. Ja sam imala sasvim drugačije mišljenje o deda Miši. Kao prvo, on je za mene bio najveći autoritet u porodici. Od malih nogu sam zapamtila da je u svim važnijim odlukama njegov savet bio najvažniji, ako ne i odlučujući. Ispostavilo bi se da je on uglavnom bio u pravu. Dobro se sećam da su ga tata

i mama za važnije konsultacije zvali da dođe u Kairo kod nas. Posebno je mama insistirala na ovome. Zato sam kao dete volela da u porodici bude što više pitanja o kojim deda Miša treba da odlučuje. Za mene je on, bar kad je detinjstvo u pitanju, bio najvažnija, najnežnija i najpoželjnija osoba u porodici. Većina majki prema deci ispoljava slične emocije. Najupečatljivija sećanja nosim u susretima sa dedom na aerodromima u Beogradu i Kairu. Mama je pričala kako je deda voleo da briše moje suze radosnice pri ovakvim susretima. Ne znam zašto, neka mi Bog oprost, ali mi se čini da sam toliko volela deda Mišu i zbog toga što to nisam mogla da pokažem prema baki Makšid. Nju sam mogla da volim samo po maminim i dekinim pričama. Zbog njihovih priča često sam sanjala kako me mazi i kupuje razne poklone. Osećala sam neku vrstu ljubomore na moju komšinicu Esmu, koja bi uvek dolazila sa bakom i majkom kod nas na čaj. Iako joj je majka sedela i pričala sa mojom mamom, ona nije silazila sa bakinog krila. Mislim da deci koja odrastaju bez bakine nežnosti i lepih priča u srcu ostaje neka praznina koja se nikada ne izgubi. Dugo sam čekala da se uverim kakva je bila moja baka Makšid. Kad sam se upisala na fakultet, mama me je pozvala u sobu da mi saopšti nešto važno. U ruci je držala predivnu kutiju ukrašenu sedefima i safirima. Uvek ću se sećati maminog izraza lica kada je otvarala kutiju i saopštavala mi ovu važnu informaciju. Nije mogla da izbegne setu u njenom govoru, a suze su potekle nekontrolisano. Dok su suze natapale njene predivne obraze, drhtavim glasom mi je govorila: „Mila moja Marija, ti si od danas akademski građanin i deo tatinih i mojih želja se ispunjava, ali ima još neko ko je davno mislio na ovaj važan trenutak.“ Izvadila je predivnu ogrlicu ukrašenu safirima, a na centralnom mestu je bio dijamant sa koga su se presijavali plavičasti zraci. Na već požutelom papiriću bila je poruka mnogo važnija i vrednija od ogrlice. Nesigurnom rukom,

na persijskom jeziku, bila je ispisana poruka: „Mila moja devojčice, ispuni mi dve želje: 'Budi dobra osoba kao tvoja mama i Alah će te nagraditi.' Dragi Alah me je rano pozvao i nije dozvolio da volim tvoga deda Mišu dugo koliko sam želela. Dar dekinih i bakinih gena će ti pomoći da ga podsećaš koliko sam ga volela. Kad god pomisliš na tvoju baku, dragi Alah će te nagraditi dobrotom.“ U istoj kutiji bio je još jedan požuteli papir, sa porukom na persijskom jeziku. Ta poruka bila je namenjena mom bratu. Bila sam radoznala da saznam kakav je sadržaj bio namenjen bratu, ali mi je mama odgovorila: „Mila moja devojčice, ako bi ti pročitala poruku, onda bih pogazila datu reč da ću to uraditi tvome bratu kao i tebi. To je bila želja tvoje bake i vidiš da je ja poštujem.“ Sadržaj poruke saznala sam kada se brat upisao na fakultet. Bio je oduševljen, pa iako nije imao običaj da sa mnom deli sve tajne, dotrčao je i pohvalio mi se šta mu je baka napisala. Interesantno da nikada nisam saznala koji je poklon baka bratu ostavila. Od velikog uzbuđenja nisam zapazila šta je još ostalo u kutiji kad je mama otvorila i uzela moju ogrlicu. Čini mi se da kad bih živela sto godina, pamtila bih trenutak upisa na fakultet zbog bakine poruke napisane njenom nesigurnom rukom, kada se opraštala od života i svojih voljenih. Moram da priznam da sam, kao devojčica, najdraže poklone primala od deda Miše. On je nekako znao da na poseban način dá značaj svakom poklonu. Za najobičniju igračku imao je interesantnu priču. Komentar je podešavao prema mom uzrastu, a u tome je bio nenadmašan. Njegova priča bila je toliko ubedljiva da sam dugo mislila odakle potiče ta igračka, šta predstavlja, zašto se baš za nju odlučio i kako ću da se igram sa njom. Na ujaka Igora gledala sam na svoj način, pravi dečiji, čije je mesto ugroženo u porodici. Pošto se brat rodio posle mene, bio je prvo muško dete u porodici, pa je postao centar svih zbivanja. Smetalo mi je što i mamine prijateljice više

O autoru

Mile Erak rođen je u Kutlicima kod Bugojna. Kao sedmogodišnjak odlazi u Vojvodinu i u Žablju završava osnovnu i srednju školu. Vojno školovanje završava u Ljubljani, a posle toga radi kao profesor u Školskom centru za školovanje oficira posebnih profila. Završava najviše vojno školovanje, nakon čega se posvetio studijama pedagoških nauka. Usledila je priprema u vojnodiplomatskoj službi i odlazak u misije u nekoliko zemalja: Iran, Egipat, Angolu, Zambiju, Ujedinjene nacije i Evropsku zajednicu.

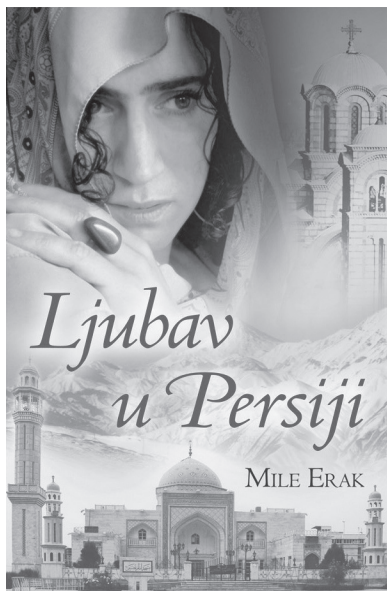
Po završetku radne karijere, autor bogato iskustvo iz diplomatskih misija opisuje u ljubavnim romanima „Iskre ljubavi“ i trilogiji „Ljubav u Persiji“. U „Iskrama ljubavi“, nastalim za vreme diplomatske misije u Evropskoj zajednici, opisuje stvarne događaje u vreme građanskog rata nastalog raspadom Jugoslavije. Za roman „Ljubav u Persiji“ zanimljivo je da je to prva srpska knjiga objavljena u elektronskom izdanju (na sajtu Apple Store), a kasnije i na sajtovima Amazon, Google i Samsung. Roman je izdat u elektronskom izdanju na engleskom i persijskom jeziku. U toku je prevod na ruski i turski

jezik. Takođe, roman „Iskre ljubavi“ izdat je u elektronskom izdanju na srpskom i engleskom jeziku.

Zbog zapaženog interesovanja čitalaca u našoj zemlji, roman „Ljubav u Persiji“ doživeo je četvrto izdanje. Ovim nastavkom priče o zabranjenoj ljubavi, autor je završio trilogiju romana „Ljubav u Persiji“. U pripremi je knjiga „Misterija tepiha“, u koju je Mile Erak utkao bogata iskustva stečena tokom četvorogodišnjeg boravka u diplomatskoj službi u Iranu. Autor namerava da poseti Univerzitet u Kembridžu zbog nastavka priče o neobičnoj ljubavi iz romana „Iskre ljubavi“.

Mile Erak živi u Beogradu sa suprugom, sinom i snahom.

POTRAŽITE KOD VAŠEG PRODAVCA KNJIGA

LJUBAV U PERSIJI

I i II knjiga

Ljubavna priča prelepe Makšid i diplomate Miše počela je na diplomatskom prijemu u Teheranu i za posledicu imala rođenje ćerke Azize. Ovu zabranjenu ljubav ne dozvoljava Kuran, osuđuju roditelji. Ona ceo život posvećuje ćerki. On ne zna da ima ćerku, punih dvadeset godina... Aziza dolazi u Beograd. Pronalazi oca. Dolazi i Makšid, još verujući u njihovu ljubav. Aziza se zaljubljuje u Marijinog rođaka i postaje centar duhovnog zemljotresa. Ovo komplikuje već tešku situaciju. Kraj priče obiluje burnim događanjima.

ISKRE LJUBAVI

Roman koji gaji nadu, veru i ljubav za naše bolje sutra. U ratnom vrtlogu rađa se neobična ljubav. Na sudbinu ljubavne priče, čiji je početak u Zagrebu, nastavak u Beogradu, utiču dramatične okolnosti, nastale raspadom Jugoslavije. Ova istinita priča pokazuje šta sve doživljava devojka, doktorka Elenora, koja se smrtno zaljubljuje u oženjenog kolegu. Razvoj događaja utiče da se rađaju nove ljubavi koje obećavaju svetliju budućnost.

Plasman

Knjižara "Riznica knjiga"
Subotičeva br.1 lok. 2
023/512-812, 063/517-874
Zrenjanin

Knjižara "Riznica knjiga br. 1"
Tržni centar bb, kod hotela
"Konak"
031/846-296, 063/517-874
Zlatibor

Knjižara "Riznica knjiga br. 3"
TC Bagljaš bb
Bulevar Veljka Vlahovića bb
063/517-874
Zrenjanin

Knjižara "Riznica knjiga br. 4"
U holu Doma sindikata
Dečanska 14, lokal br. 30
011/3235-221, 063/517-874
Beograd

Knjižara "Riznica knjiga br. 5"
Trg srpskih dobrovoljaca 19
0230/29-917 063/517-874
Kikinda

Knjižara "Riznica knjiga br. 6"
Gimnazijska 17
023/510-783
063/517-874
Zrenjanin

I u svim bolje snabdevenim knjižarama
Vaš Leo commerce
info@leo.rs
www.leo.rs

Android Market

Leo commerce je prvi izdavač iz Srbije koji svoja izdanja plasira i u digitalnoj formi, eBook formi. Spisak naslova koje možete da čitate preko tablet računara ili Android mobilnih telefona dostupan je na sajtu www.leo.rs i na linku <http://www.leo.rs/e-izdanja.aspx>

Vaš Leo commerce

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Narodna biblioteka Srbije, Beograd
821.163.41-31

EPAK, Миле, 1937-
Ljubav u Persiji. 3 / Mile Erak. - Beograd : Leo commerce, 2013 (Novi Sad : Sajnos). - 220 str. ; 23 cm

Tiraž 1.000. - Str. 5-7: Predgovor / Miljurko Vukadinović. - O autoru: str. 219-220.

ISBN 978-86-7950-258-2

COBISS.SR-ID 199333388